

Sygn. akt II Cz 117/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda A. B.

na zarządzenie Przewodniczącego - Sędziego Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 1329/12

w sprawie przeciwko Z. U. S.

w D.

o ochronę naruszonego posiadania

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 28 grudnia 2012 r. Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie zwrócił pozew A. B., gdyż powód, mimo wezwania doręczonego w dniu 11 grudnia 2012 r., nie uzupełnił w terminie braków formalnych pozwu.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie powód, wnosząc o jego uchylenie, podniósł, że nie otrzymał, ani nie czytał wezwania do uzupełnienia braków formalnych pozwu, gdyż od 1 listopada 2012 r. do końca listopada 2012 r. przebywał za granicą i nie był w stanie odebrać przedmiotowego pisma. Zauważył także, że w dniu 4 grudnia 2012 r. i 9 grudnia 2012 r. był na Poczcie w D. w celu odebrania innych pism i pod jego adresem i nazwiskiem nie było w/w wezwania – najprawdopodobniej przedmiotowe pismo było pod nazwą jego firmy. Nadto skarżący zauważył, że wezwanie do uzupełnienia braków pozwu, tj. jego własnoręcznego podpisania i dołączenia po jednym egzemplarzu załączników było bezprzedmiotowe, ponieważ złożył on dwa komplety pozwu wraz z załącznikami, o czym świadczy pierwsza strona pozwu z wpisaną ilością złożonych kompletów, zaś pozwy podpisał czarnym cienkopisem.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powód jednym pozvem dochodził dwóch roszczeń, tj. roszczenia o ochronę naruszonego posiadania oraz roszczenia o naprawienie szkody przez zapłatę na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 150.000 zł – jako ewentualnego. Kierując się wartością przedmiotu sporu, Sąd Rejonowy, do którego pierwotnie wpłynął pozew, uznał się rzeczowo niewłaściwym, przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu, który jednak, wskazując na niedopuszczalną kumulację w/w roszczeń, wyłączył

do odrębnego rozpoznania roszczenia o ochronę naruszonego posiadania i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu. Jakkolwiek zatem, wnosząc pozew, powód przedłożył dwa jego komplety, jednak w konsekwencji rozłączenia dochodzonych przez niego roszczeń zainicjowane zostały dwa odrębne postępowania, to zaś skutkowało zasadnym wezwaniem do uzupełnienia braków pozwu przez przedłożenie po jednym dodatkowym odpisie każdego załącznika w sprawie o ochronę naruszonego posiadania (art. 128 kpc). Bezzasadne było jedynie wezwanie do własnoręcznego podpisania pozwu, skoro podpis taki został przez powoda złożony, jednakże okoliczność ta pozostaje bez wpływu na treść niniejszego rozstrzygnięcia. Sąd pierwszej instancji prawidłowo również przyjął fikcję doręczenia przedmiotowego wezwania. Przepisy art. 139 kpc i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2010r., Nr 190, poz. 1277, § 6 – 11) określają szczególny tryb doręczania pisma sądowego przez jego złożenie w urzędzie pocztowym, wyznaczając m. in. dla odbiorcy termin odbioru pisma. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, datą doręczenia korespondencji niepodjętej w terminie jest data, w której bezskutecznie upłynął termin do odbioru złożonego pisma. Jest to wprawdzie fikcja doręczenia, ale fikcja prawnie skuteczna, tzn. pociągająca za sobą wszelkie skutki doręczenia. Pozostawienie zatem zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 kpc uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, iż dotarło ono do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiła doręczenie zwykłe. Jak wynika z akt sprawy przesyłka sądowa, zawierająca wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu, została nadana na adres powoda wskazany w pozwie, brak zatem było podstaw do przyjęcia, że miała miejsce ewentualna pomyłka. Przesyłka ta awizowana była w dniach 26 listopada 2012r. oraz powtórnie 4 grudnia 2012r., zatem zgodnie z zasadami określonymi w powołanych przepisach. Powód w żaden sposób nie wykazał przy tym, aby czynność doręczenia była wadliwa. Nadto nie usprawiedliwia zaniechania powoda w wykonaniu wezwania fakt, że w okresie, gdy zostało ono do niego skierowane, przebywał za granicą. Z zażalenia wynika bowiem, że do Polski wrócił na początku grudnia 2012 r., mógł więc bez przeszkód przesyłkę tę odebrać, zwłaszcza że, jak wskazano wyżej, w żaden sposób nie wykazał, że dokonane doręczenie było wadliwe. W świetle wskazanych okoliczności, Sąd Rejonowy słusznie przyjął więc fikcję doręczenia wezwania i zasadnie, wobec nieusunięcia stwierdzonych uchybień w terminie, zwrócił pozew.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, stosownie do treści art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 398 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.